

ששם שמיעה, שאמר חבוקק הנביא, (חבוקק א) ה' שמעתי שמעך וראתי. אנשי אמת - מצד של יעקב, ששם ריח ניחח לה', בחטם. שנאי בצע - מצד של הדבור, רגל רביעית של אדם הראשון שהתחבר באבות. שלש חיות הן: אריה שור נשר, בראיה שמיעה ריח. אדם - בדבור.

ושמתי עליהם שרי אלפים - מצד האות א'. ושרי מאות - מצד האות ד', ארבע מאות שנה שנשתעבדו ישראל במצרים (בענייני של תורה). שרי חמשים - אות נ'. ושרי עשרת - אות י'.

ישראל - באלו המדות נכרים, שהם בני של הקדוש ברוך הוא ושכינתו להיות בהם אנשי חיל, כגון אשת חיל עטרת בעלה, בעלי חסד. יראי אלהים. אנשי אמת, ולא אנשי שקר, שבני (צפניה א) ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית. ונחש עפר לחמו, ודחיל למשבע מעפרא, דדחיל דתחסר ליה. והכי מארי בצע. דלא שבועין מכל ממון דעלמא.

ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. בגין דקודשא בריך הוא איהו סתים בסתרי התורה, במאי אשתמודע. במצות, דאיהי שכינתיה, דאיהי דיוקניה. כגוונא דאיהו ענו, שכינתיה ענה. איהו חסיד, ואיהי חסידה. איהו גבור, ואיהי גברת על כל אומין דעלמא. איהו אמת, ואיהי אמונה. איהו נביא, ואיהי נביאה. איהו צדיק ואיהי צדקת. איהו מלך, ואיהי מלכות. איהו חכם, ואיהי חכמתא. איהו מבין, ואיהי תבונה דיליה. איהו כתר, ואיהי עטרה דיליה, עטרת תפארת. ובגין דא אוקמוה רבנו, כל מי שאין תוכו כברו אל יפנס לבית המדרש. כדיוקנא דקודשא בריך הוא, דאיהו תוכו ושכינתא ברו, איהו תוכו מלגו, ואיהי ברו מלבר. ולא אשתניאת איהי דלבר, מההוא

והיא נביאה. הוא צדיק - והיא צדקת. הוא מלך - והיא מלכות. הוא חכם - והיא חכמה. הוא מבין - והיא תבונה שלו. הוא כתר - והיא עטרה שלו, עטרת תפארת. ומשום זה פרושהו חכמים, כל מי שאין תוכו כברו אל יפנס לבית המדרש. כדמות הקדוש ברוך הוא, שהוא תוכו,

רביעאה, דאדם הראשון, דאתחבר באבהן. תלת חיון אינון, אריה שור נשר, בראיה שמיעה ריחא, אדם בדבור.

ושמתי עליהם שרי אלפים, מסטרא דאת א'. ושרי מאות, מסטרא דאת ד', ארבע מאות שנה דאשתעבדו ישראל במצרים. (גדלות דאורייתא) שרי חמשים נ'. ושרי עשרת י'.

ישראל באינון מדות אשתמודעון, דאינון בנוי דקודשא בריך הוא ושכינתיה. למהוי בהון אנשי חיל, כגון אשת חיל עטרת בעלה, מארי דחסד. יראי אלהים. אנשי אמת, ולא אנשי שקר, דבני (צפניה א) ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו כזב ולא ימצא בפיהם לשון תרמית. ונחש עפר, כבר נש שמח בחלקו. ולא כערב רב בנוי דשפחה בישא, דאינון כחויא דכל ארעא קדמיה. הדא הוא דכתוב, (ישעיה סה) ונחש עפר לחמו, ודחיל למשבע מעפרא, דדחיל דתחסר ליה. והכי מארי בצע. דלא שבועין מכל ממון דעלמא.

ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, לא המדרש הוא העיקר אלא המעשה. בגין דקודשא בריך הוא איהו סתים בסתרי התורה, במאי אשתמודע. במצות, דאיהי שכינתיה, דאיהי דיוקניה. כגוונא דאיהו ענו, שכינתיה ענה. איהו חסיד, ואיהי חסידה. איהו גבור, ואיהי גברת על כל אומין דעלמא. איהו אמת, ואיהי אמונה. איהו נביא, ואיהי נביאה. איהו צדיק ואיהי צדקת. איהו מלך, ואיהי מלכות. איהו חכם, ואיהי חכמתא. איהו מבין, ואיהי תבונה דיליה. איהו כתר, ואיהי עטרה דיליה, עטרת תפארת. ובגין דא אוקמוה רבנו, כל מי שאין תוכו כברו אל יפנס לבית המדרש. כדיוקנא דקודשא בריך הוא, דאיהו תוכו ושכינתא ברו, איהו תוכו מלגו, ואיהי ברו מלבר. ולא אשתניאת איהי דלבר, מההוא

והיא נביאה. הוא צדיק - והיא צדקת. הוא מלך - והיא מלכות. הוא חכם - והיא חכמה. הוא מבין - והיא תבונה שלו. הוא כתר - והיא עטרה שלו, עטרת תפארת. ומשום זה פרושהו חכמים, כל מי שאין תוכו כברו אל יפנס לבית המדרש. כדמות הקדוש ברוך הוא, שהוא תוכו,

והשכינה היא ברו. הוא תוכו
מבפנים - והיא ברו מבחוץ. ולא
משתנית היא שבחוץ מאותו
שבפנים להיות ידוע שהיא
אצילותו, ואין פרוש שם כלל,
(שמות כה) שמבית ומחוץ תצפנו.

ומשום שהוא יהוה, סתום
מבפנים, ולא נקרא אלא
בשכינתו, אדני. ומשום זה אמרו
חכמים, לא כשאני נכתב אני
נקרא. בעולם הזה נכתב אני
ביהו"ה, ונקרא אני באדני"י. אבל
בעולם הבא נכתב ביהו"ה,
ונקרא ביהו"ה, להיות רחמים
מכל צד. ומשום זה צוה הקדוש
ברוך הוא למלאכי השרת: מי
שלא יהיה תוכו בברו בכל
איברים פנימיים וחיצוניים - לא
יכנס בהיכל זה. ומשום זה אמר
הפסוק, (דברים לב) הצור תמים
פעלו. (דברים יח) תמים תהיה עם
ה' אלהיך.

התקון השביעי - (יחזקאל א) כמראה
הקשת אשר יהיה בענן ביום
הגשם. אמרו חכמים, מן וארא
עד כמראה הקשת, הן הן מעשה
המרפכה. ואמרו חכמים, כשהיה
רבי עקיבא דורש במעשה
מרפכה, ירדה אש מן השמים
וסבבה האילנות, והיו מתקבצים
מלאכי השרת כבשמתת חתן
וכלה, בגלל שאין יחוד וקשור
ומרפכה לשם יהו"ה באדני"י
אלא על ידי הצדיק. שהוא קשת,
שהיא (שב) מרפכה שלמה
שלמעלה - יאהדונה"י.

שכינה היא מעשה בראשית,
ובארוהו, אין דורשין במעשה
בראשית בשנים. משום שענפי

האילן הם פרודים מלמעלה בכנפי החיות - יהו"ה לימין, אדני"י לשמאל. חתן לימין, כלה
לשמאל. פאשר מביאים אותה לחפה, בכמה מיני נגונים צריכים ישראל לעורר אותם למטה,
בשירות ותשבחות, בכל מיני נגון, בתפלה הנה הם באים לחפה.

וצריכים ישראל לתת קדושין לפלה מהחתן בקשירת תפלה של יד, להיותה קשורה לו, ולעטר
אותם בתפלין של ראש, שהיא פאר. זהו שכתוב (יחזקאל כד) פארך חבוש עליך. ושלוש כריכות

דלגו, לאשתמודעא דהיא אצילותיה, ולית אפרשותא
תמן כלל, (שמות כה) דמבית ומחוץ תצפנו.

ובגין דאיהו יהוה, סתים מלגיו, לא אתקרי אלא
בשכינתיה, אדני. ובגין דא אמרו רבנן, לא כשאני
נכתב אני נקרא, בעולם הזה, נכתב אני ביהו"ה, ונקרא
אני באדני"י. אבל בעולם הבא, נכתב ביהו"ה, ונקרא
ביהו"ה. למהוי רחמי מכל סטרא ובגין דא מגי קדשא
ברוך הוא למלאכי השרת, מאן דלא יהא תוכו בברו,
בכל אברין פנימאין וחיצונין, לא יעול בהיכלא דא.
ובגין דא אמר קרא, (דברים לב) הצור תמים פעלו. (דברים
יח) תמים תהיה עם יי אלהיך.

תקונא שביעאה, (יחזקאל א) כמראה הקשת אשר יהיה
בענן ביום הגשם. אמרו רבנן, מן וארא
עד כמראה הקשת הן הן מעשה המרפכה. ואמרו חכמים,
כשהיה רבי עקיבא דרש במעשה מרפכה, ירדה אש מן
השמים, וסבבה האילנות. והיו מתקבצין מלאכי השרת
בכמזמוטי (דף ר"ל ע"ב) חתן וכלה. בגין דלית יחודא
וקשורא ומרפכה, לשם יהו"ה באדני"י, אלא בצדיק.
דאיהו קשת, דאיהו (רא דביה) מרפכתא שלימתא דלעילא,
יאהדונה"י.

שבניתא איהי מעשה בראשית, ואוקמוה, אין דורשין
במעשה בראשית בשנים. בגין דענפין
דאילנא, אינון פרודות מלמעלה בכנפי חיון, יהו"ה
לימינא, אדני"י לשמאלא. חתן לימינא, כלה לשמאלא.
כד אתיין לה לחופה, בכמה מיני נגונא, צריכין ישראל
לתתערא לון לתתא, בשירות ותשבחות, בכל מיני נגונא
בצלותא, הא קא אתיין לחופה.

וצריכין ישראל למייהב קדושין לפלה. מתתנא, בקשורא